

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

den 29 september 2021 *

”Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras – Samordning av priser i hela EES-området – Samordnat förfarande – Utbyten av känslig affärsinformation – Kommissionens territoriella behörighet – Rätten till försvar och rätten att yttra sig – En rättsakt får inte ändras – En enda, fortlöpande överträdelse – Konkurrensbegränsning genom syfte – 2006 års riktlinjer för beräkning av böter – Försäljningsvärde – Motiveringsskyldighet – Proportionalitet – Likabehandling – Överträdelsens allvar – Förmildrande omständigheter – Punkt 37 i 2006 års riktlinjer för beräkning av böter – Obegränsad behörighet”

I mål T-363/18,

Nippon Chemi-Con Corporation, Tokyo (Japan), företrätt av advokaterna H.-J. Niemeyer, M. Röhrig, I.-L. Stoicescu och P. Neideck,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företräd av A. Cleenewerck de Crayencour, B. Ernst, T. Franchoo, C. Sjödin och L. Wildpanner, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2018) 1768 final av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136 – Kondensatorer), i den del sökanden berörs, och, i andra hand, om undanröjande av de böter som ålagts sökanden eller om nedsättning av bötesbeloppet,

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden M.J. Costeira (referent) samt domarna D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke och T. Perišin,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 23 oktober 2020,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom¹

I. Bakgrund till tvisten

A. Sökanden och den berörda sektorn

- 1 Sökanden, Nippon Chemi-Con Corporation, är ett bolag med säte i Japan. Bolaget tillverkar och säljer elektrolytkondensatorer av aluminium. Bolaget tillverkade även elektrolytkondensatorer av tantal fram till mars 2005 och sålde dem fram till januari 2011, med direktförsäljning som fakturerades inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) fram till februari 2005. Sökanden äger 100 procent av andelarna i Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, ett bolag bildat enligt tysk rätt, och 100 procent av andelarna i United Chemi-Con, ett bolag bildat enligt lagstiftningen i Förenta staterna (nedan kallade Europe Chemi-Con respektive United Chemi-Con och, tillsammans med sökanden, kallade Nippon Chemi-Con-koncernen).
- 2 Överträdelsen i fråga avser elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal. Kondensatorer är elektriska komponenter som lagrar energi elektrostatiskt i ett elektriskt fält. Elektrolytkondensatorer används i nästan alla elektroniska produkter, såsom persondatorer, surfplattor, telefoner, luftkonditioneringsanläggningar, kylskåp, tvättmaskiner, bilprodukter och industriutrustning. Kundkretsen är således mycket diversifierad. Elektrolytkondensatorer, närmare bestämt elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal, är produkter vars pris utgör en viktig konkurrensparameter.

B. Det administrativa förfarandet

- 3 Den 4 oktober 2013 ingav Panasonic och dess dotterbolag en ansökan till Europeiska kommissionen om en markering i enlighet med punkterna 14 och 15 i kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17) (nedan kallat 2006 års tillkännagivande om samarbete) genom att ge information om att det förelåg en misstänkt överträdelse inom sektorn för elektrolytkondensatorer.
- 4 Den 28 mars 2014 begärde kommissionen med stöd av artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1), upplysningar från flera företag som var verksamma inom sektorn för elektrolytkondensatorer, däribland sökanden.
- 5 Mellan den 3 och den 6 mars 2015 genomförde kommissionen inspektioner i enlighet med artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 i Europe Chemi-Cons lokaler.
- 6 Den 4 november 2015 antog kommissionen ett meddelande om invändningar som kommissionen riktade till bland annat sökanden.

¹ Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

- 7 Mellan den 12 november och den 17 december 2015 fick mottagarna av meddelandet om invändningar tillgång till den största delen av akten genom en ”dvd om tillgång till akten”.
- 8 Till följd av begäran om tillgång till uppgifter som ingavs av flera mottagare av meddelandet om invändningar, avseende namnen på kunder som hade dolts i meddelandet om invändningar av den 4 november 2015, ställde kommissionen två nya dvd-skivor till förfogande. De innehöll namnen på de kunder som hade dolts. Detta fick sökanden kännedom om den 7 mars och den 27 april 2016.
- 9 Den 4 maj 2016 sände kommissionen en skrivelse med en redogörelse för de faktiska omständigheterna avseende vissa delar av meddelandet om invändningar till dem som meddelandet riktades till (nedan kallad skrivelsen med redogörelsen för de faktiska omständigheterna), till vilken det bifogades en ny icke-redigerad version av meddelandet om invändningar av den 4 november 2015 jämte bilaga 1 till detta, och kommissionen fastställde en frist på två veckor för att svara, vilken förlängdes till den 20 maj 2016.
- 10 Den 20 maj 2016 inkom sökanden med ett svar på meddelandet om invändningar och på skrivelsen med redogörelsen för de faktiska omständigheterna.
- 11 Mottagarna av meddelandet om invändningar, däribland sökanden, hördes av kommissionen vid hörandet, som ägde rum den 12–14 september 2016.

C. Det angripna beslutet

- 12 Den 21 mars 2018 antog kommissionen beslut C(2018) 1768 final om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136) – Kondensatorer) (nedan kallat det angripna beslutet).

1. Överträdelsen

- 13 I det angripna beslutet konstaterade kommissionen att det förelåg en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF och av artikel 53 i EES-avtalet inom sektorn för elektrolytkondensatorer. I överträdelsen deltog nio företag eller företagskoncerner, nämligen Elna, Hitachi AIC, Holy Stone, Matsuo, NEC Tokin, Nichicon, Rubycon, Sanyo (som betecknar Sanyo och Panasonic tillsammans) och sökanden (nedan tillsammans kallade kartelldeltagarna) (skäl 1 och artikel 1 i det angripna beslutet).
- 14 Kommissionen angav i huvudsak att den aktuella överträdelsen pågick mellan den 26 juni 1998 och den 23 april 2012 inom hela EES och bestod i avtal och/eller samordnade förfaranden som syftade till att samordna prispolitiken i fråga om leveranser av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal (skäl 1 i det angripna beslutet).
- 15 Kartellen organiserades huvudsakligen genom multilaterala möten som i allmänhet ägde rum i Japan, varje eller varannan månad mellan de högsta försäljningscheferna och var sjätte månad på ledningsnivå, däribland ordförandena (skälen 63, 68 och 738 i det angripna beslutet).
- 16 De multilaterala mötena anordnades mellan åren 1998 och 2003 under namnet ”elektrolytkondensatorkretsen” eller ”elektrolytkondensator-konferensen” (nedan kallade ECC-mötena). Mellan åren 2003 och 2005 organiserades de därefter under namnet ”aluminium-tantal-konferensen” eller ”gruppen för kondensatorer av aluminium eller av tantal”

(nedan kallade ATC-mötena). Mellan åren 2005 och 2012 organiserades de slutligen under namnet "marknadsundersökningsgruppen" eller "marknadsföringsgruppen" (nedan kallade MK-mötena). Parallellt med MK-mötena och som ett komplement till dessa möten anordnades möten mellan åren 2006 och 2008 om "kostnadsökning" eller "prisökning på kondensatorer" (nedan kallade CUP-mötena) (skäl 69 i det angripna beslutet).

- 17 Förutom dessa multilaterala möten hade kartelldeltagarna även, beroende på behov, tillfälliga bilaterala och trilaterala kontakter (skälen 63, 75 och 739 i det angripna beslutet) (nedan tillsammans kallade de konkurrensbegränsande kontakterna).
- 18 I samband med de konkurrensbegränsande kontakterna utbytte kartelldeltagarna i huvudsak information om priser och framtida priser, om framtida prissänkningar och prisnedsättningsintervall, om utbud och efterfrågan, inklusive framtida utbud och efterfrågan, och de ingick, tillämpade och följde prisöverenskommelser i vissa fall (skälen 62, 715, 732 och 741 i det angripna beslutet).
- 19 Kommissionen ansåg att kartelldeltagarnas beteenden utgjorde en form av avtal och/eller ett samordnat förfarande, vilket hade ett gemensamt syfte, nämligen att förhindra priskonkurrens och att samordna deltagarnas framtida beteenden vad gäller försäljningen av elektrolytkondensatorer, genom att således minska osäkerheten på marknaden (skälen 726 och 731 i det angripna beslutet).
- 20 Kommissionen drog slutsatsen att beteendet hade ett enda konkurrensbegränsande syfte (skäl 743 i det angripna beslutet).

2. Sökandens ansvar

- 21 Kommissionen slog fast att sökanden var ansvarig för sitt direkta deltagande i kartellen från den 26 juni 1998 till den 23 april 2012 (skälen 959 och 961 och artikel 1 g i det angripna beslutet).

3. Böter som ålagts sökanden

- 22 I artikel 2 j i det angripna beslutet ålades sökanden böter på 97 921 000 euro.

4. Beräkning av bötesbeloppet

- 23 Vid beräkningen av bötesbeloppet följde kommissionen den metod som framgår av riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2) (nedan kallade 2006 års riktlinjer) (skäl 980 i det angripna beslutet).
- 24 För att fastställa grundbeloppet för de böter som ålades sökanden beaktade kommissionen för det första försäljningsvärdet under det sista kompletta räkenskapsår då sökanden hade deltagit i överträdelsen, i enlighet med punkt 13 i 2006 års riktlinjer (skäl 989 i det angripna beslutet).
- 25 Kommissionen beräknade försäljningsvärdet på grundval av den försäljning av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal som hade fakturerats kunder inom EES (skäl 990 i det angripna beslutet).

- 26 Kommissionen beräknade dessutom det relevanta försäljningsvärdet separat för de två produktkategorierna, det vill säga elektrolytkondensatorer av aluminium och elektrolytkondensatorer av tantal, och tillämpade olika multiplikationskoefficienter för varaktigheten på dem (skäl 991 i det angripna beslutet).
- 27 Vad gäller sökanden ansåg kommissionen först att det var lämpligt att som referensår beakta dels det sista kompletta räkenskapsår då företaget hade deltagit i överträdelsen vad gäller försäljningsvärdet av elektrolytkondensatorer av aluminium, det vill säga året 2011–2012, dels det sista kompletta räkenskapsår under vilket sökanden hade sålt elektrolytkondensatorer av tantal, det vill säga året 2003–2004, eftersom sökanden hade slutat att sälja dem innan bolaget upphörde att delta i överträdelsen (skälen 34, 989–991 och 1007, tabell 1, och fotnot 1657 i det angripna beslutet).
- 28 Kommissionen ansåg vidare att sökanden, genom Europe Chemi-Con och United Chemi-Con, hade fakturerat direktförsäljning av elektrolytkondensatorer av aluminium inom EES under hela den tid som sökanden hade deltagit i överträdelsen (skälen 990 och 998 i det angripna beslutet) och direktförsäljning av elektrolytkondensatorer av tantal inom EES till och med den 1 februari 2005 (skälen 34 och 1006 i det angripna beslutet).
- 29 Slutligen fastställde kommissionen, gentemot sökanden, en multiplikationskoefficient på 13,82 (motsvarande perioden 26 juni 1998–23 april 2012) för elektrolytkondensatorer av aluminium och på 5,26 (motsvarande perioden 29 oktober 1999–1 februari 2005) för elektrolytkondensatorer av tantal (skäl 1007, tabell 1, i det angripna beslutet).
- 30 Kommissionen fastställde den andel av försäljningsvärdet som skulle beaktas med hänsyn till överträdelsens allvar till 16 procent. Kommissionen ansåg att horisontella ”arrangemang” för samordning av priser till sin natur hör till de allvarligaste överträdelserna av artikel 101 FEUF och av artikel 53 i EES-avtalet och att kartellen omfattade hela EES (skälen 1001–1003 i det angripna beslutet).
- 31 Kommissionen tillämpade ett tilläggsbelopp på 16 procent i enlighet med punkt 25 i 2006 års riktlinjer för att säkerställa att de ålagda böterna var tillräckligt avskräckande (skäl 1009 i det angripna beslutet).
- 32 Kommissionen fastställde således grundbeloppet för de böter som ålades sökanden till 205 649 000 euro (skäl 1010 i det angripna beslutet).
- 33 Vad för det andra gäller eventuella justeringar av böternas grundbelopp fann kommissionen att det inte förelåg några försvårande eller förmildrande omständigheter för sökanden (skäl 1054 i det angripna beslutet).
- 34 För det tredje tillämpade kommissionen, med stöd av artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, taket på 10 procent av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning (skälen 1057 och 1058 i det angripna beslutet).
- 35 Kommissionen fastställde således det totala bötesbelopp som ålades sökanden till 97 921 000 euro (skäl 1139, tabell 3, i det angripna beslutet).

[utelämnas]

II. Förfarandet och parternas yrkanden

- 37 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 5 juni 2018.
- 38 Den 19 oktober 2018 inkom kommissionens svaromål till tribunalens kansli.
- 39 Repliken och dupliken inkom till tribunalens kansli den 27 februari respektive den 5 juni 2019.
- 40 På förslag av tribunalens andra avdelning beslutade tribunalen, med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 41 I och med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades enligt artikel 27.5 i rättegångsreglerna, placerades referenten på nionde avdelningen i utökad sammansättning. Följaktligen tilldelades denna avdelning det nu aktuella målet.
- 42 På förslag av referenten beslutade tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet och tribunalen ställde, som en åtgärd för processledning i enlighet artikel 89 i rättegångsreglerna, skriftliga frågor till parterna och uppmanade dem att besvara dessa frågor vid förhandlingen.
- 43 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens skriftliga och muntliga frågor vid förhandlingen den 23 oktober 2020.
- 44 Sedan domare B. Berke avlidit den 1 augusti 2021 fortsatte överläggningarna med de tre domare som har undertecknat denna dom, i enlighet med artikel 22 och artikel 24.1 i rättegångsreglerna
- 45 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- i första hand ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det fastställs att sökanden begått en överträdelse av artikel 101 FEUF,
 - i andra hand undanröja de böter som ålagts sökanden eller, i tredje hand, sätta ned bötesbeloppet, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 46 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

[utelämnas]

A. Prövning i sak

- 56 Till stöd för talan har sökanden åberopat sex grunder till stöd för såväl förstahandsyrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet, som för andrahandsyrkandet om undanröjande eller nedsättning av det bötesbelopp som ålades sökanden.
- 57 Genom de fem första grunderna har sökanden bestridit kommissionens slutsats att det förelåg en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF inom sektorn för elektrolytkondensatorer inom hela EES under nästan 14 år. Den första grunden avser åsidosättande av rätten att yttra sig, artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), rätten till försvar och principen om att en rättsakt inte får ändras. Som andra grund har det gjorts gällande att det saknas bevis för överträdelsen, materiella fel i sak och preskription. Sökanden har som tredje grund gjort gällande att det inte förelåg en enda, fortlöpande överträdelse. Såvitt avser den fjärde grunden har sökanden gjort gällande att det inte förelåg en överträdelse genom syfte. Den femte grunden avser kommissionens bristande territoriella behörighet att i förevarande fall tillämpa artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet.
- 58 Genom den sjätte grunden har sökanden bestridit de böter som den ålades och yrkat att de ska undanröjas eller att beloppet ska sättas ned. Denna grund avser fel vid beräkningen av bötesbeloppet och åsidosättande av 2006 års riktlinjer och av principerna om likabehandling och proportionalitet.

[utelämnas]

1. Yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet

[utelämnas]

a) Den femte grunden: Kommissionens bristande territoriella behörighet

- 71 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att kommissionen, i skäl 660 i det angripna beslutet, felaktigt drog slutsatsen att den hade territoriell behörighet att i förevarande fall tillämpa artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet med motiveringen att det konkurrensbegränsande beteendet hade genomförts på global nivå, inbegripet inom EES, trots att beteendet var inriktat på Asien och inte hade genomförts eller haft någon betydande inverkan inom EES.
- 72 Kommissionen har bestridit dessa argument.
- 73 När det gäller tillämpligheten i geografiskt hänseende av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet erinrar tribunalen inledningsvis om att den unionsrättsliga konkurrensregel som slås fast i artikel 101 FEUF innebär förbud mot avtal och förfaranden som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrider konkurrensen ”inom den inre marknaden”.
- 74 Det finns två fall där villkoren för extraterritoriell tillämpning av artikel 101 FEUF är uppfyllda.
- 75 För det första är det motiverat att tillämpa artikel 101 FEUF när sådana förfaranden som avses i denna bestämmelse har genomförts inom den inre marknaden, oavsett var förfarandena har uppstått. Om man lät tillämpligheten av de konkurrensrättsliga förbuden vara avhängig av platsen för en kartells tillkomst, skulle detta nämligen helt uppenbart erbjuda företagen en

möjlighet att enkelt kringgå dessa förbud (dom av den 27 september 1988, Ahlström Osakeyhtiö m.fl./kommissionen, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 och 125/85 till 129/85, EU:C:1988:447, punkt 16).

- 76 För att avgöra huruvida den plats där kartellen genomfördes är belägen inom EES, är det av föga betydelse huruvida kartelldeltagarna har använt sig av dotterbolag med säte inom EES för att upprätta kontakter mellan dem och köpare som är etablerade där (dom av den 27 september 1988, Ahlström Osakeyhtiö m.fl./kommissionen, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 och 125/85–129/85, EU:C:1988:447, punkt 17). Villkoret avseende genomförandet av en samverkan som en anknytning till unionens territorium är dessutom uppfyllt redan när den produkt som omfattas av kartellen säljs inom unionen, oberoende av var försörjningskällorna och produktionsanläggningarna är belägna (se dom av den 9 september 2015, LG Electronics/kommissionen, T-91/13, ej publicerad, EU:T:2015:609, punkt 149 och där angiven rättspraxis).
- 77 För det andra är det utifrån folkrätten möjligt att tillämpa artikel 101 FEUF om det kan förutses att de förfaranden som avses i artikeln kommer att få omedelbara och väsentliga effekter inom unionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 november 1971, Béguelin Import, 22/71, EU:C:1971:113, punkt 11).
- 78 I förevarande fall fann kommissionen i skäl 660 i det angripna beslutet att den var behörig myndighet att tillämpa både artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet på grundval av artikel 56 i EES-avtalet, eftersom kartellens beteende hade genomförts på global nivå, inklusive inom EES.
- 79 Kommissionen ansåg för det första att även om kartelldeltagarna var företag med säte i Japan och de konkurrensbegränsande kontakterna ägde rum i Japan, var kontakterna antingen världsomfattande, vilket innebar att de omfattade EES, eller berörde EES direkt. I synnerhet var anknytningen till EES motiverad av att kartelldeltagarna, inklusive sökanden, hade sålt elektrolytkondensatorer inom EES under överträdelseperioden. Vidare utbytte kartelldeltagarna information om kunder med säte inom EES eller om kunder med tillverkningsfabriker inom EES, och dessutom samordnade de sin affärspolicy, särskilt utifrån fluktuationerna i växelkursen, inklusive euron, och prisökningen av råvaror, utan geografisk begränsning. Slutligen omfattade den information som utbyttes all försäljning, oavsett om den var riktad till Japan eller till utlandet och oavsett om det var japanska eller utländska kunder (skälen 665–672 i det angripna beslutet).
- 80 Det är visserligen riktigt att sökanden har bestridit att det fanns ett samband mellan vissa konkurrensbegränsande kontakter och EES, vilket kommer att bli föremål för tribunalens bedömning inom ramen för den andra och den tredje grunden. Sökanden har även hävdatt att det fanns ett begränsat samband mellan kartellen och EES, vilket är en fråga som kommer att prövas inom ramen för den andra, den tredje och den sjätte grunden.
- 81 Sökanden har dock inte förnekat att kartelldeltagarna, inklusive sökanden själv, direkt eller indirekt sålde elektrolytkondensatorer på global nivå, inklusive i Europa, även om sökanden har påstått att försäljningen inom detta geografiska område var mycket begränsad och att det var dess dotterbolag som skötte försäljningen.

82 Härav följer att villkoret avseende samverkans genomförande, såsom en anknytningsfaktor till unionens territorium är uppfyllt i förevarande fall och att den överträdelse som avses i det angripna beslutet således omfattar tillämpningsområdet för artikel 101.1 FEUF. Kommissionen gjorde således en riktig bedömning när den fann att den var behörig att tillämpa artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet.

83 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den femte grunden.

[utelämnas]

b) Den tredje grunden: Det föreligger inte en enda, fortlöpande överträdelse

308 Genom den tredje grunden har sökanden i huvudsak gjort gällande att kommissionen inte har styrkt att det förelåg en enda, fortlöpande överträdelse som omfattade alla elektrolytkondensatorer under hela den tid som den påstådda överträdelsen pågick.

309 Denna grund består av tre delar. Den första delgrunden avser att det inte har visats att det fanns någon samlad plan. Den andra delgrunden avser avsaknaden av bevis för ett komplementärt samband mellan de konkurrensbegränsande kontakterna. Den tredje delgrunden avser att kommissionen inte beaktade att kondensatorindustrin var heterogen, vilket gjorde det omöjligt att fastställa den påstådda överträdelsen.

[utelämnas]

314 I förevarande fall ansåg kommissionen att de olika konkurrensbegränsande kontakter som beskrivits i avsnitt 4.3.6 i det angripna beslutet ingick i en övergripande plan med ett enda konkurrensbegränsande syfte. Det syfte som parterna eftersträvade, och som framgår av utbytet, var att förhindra priskonkurrens och att samordna sina framtida beteenden vad gäller försäljningen av elektrolytkondensatorer, genom att således minska osäkerheten på marknaden (skälen 730 och 731 i det angripna beslutet).

315 Detta enda konkurrensbegränsande syfte eftersträvades genom diskussioner om priser, inklusive framtida priser, diskussioner om utbud och efterfrågan, inklusive framtida utbud och efterfrågan (bland annat om produktionsvolym eller ökning eller minskning av leveranserna) och i vissa fall om ingående, tillämpning och uppföljning av prisöverenskommelser (skälen 62 och 715 i det angripna beslutet).

316 Kommissionen ansåg att även om kartellen hade utvecklats över tiden, hade inte syftet ändrats, eftersom de 113 konkurrensbegränsande kontakter som beskrivits i det angripna beslutet hade gemensamma kännetecken när det gäller deltagarna och diskussionernas art och omfattning i materiellt hänseende, vilka överlappade varandra. Vid de multilaterala möten som organiserades under olika namn (ECC-mötena mellan åren 1998–2003, ATC-mötena mellan åren 2003–2005, MK-mötena mellan åren 2005–2012 och CUP-mötena mellan åren 2006–2008) deltog, vid olika tillfällen, således de nio kartelldeltagarna och de avsåg elektrolytkondensatorer såväl av aluminium som av tantal. Parallellt ägde bilaterala och trilaterala kontakter rum utifrån behov, och gällde specifika frågor. Samma personer, eller deras efterträdare i vissa fall, var inblandade i de konkurrensbegränsande kontakterna (skälen 70–75, 726, 732, 741 och 743 i det angripna beslutet).

317 Kommissionen drog slutsatsen att överträdelsen fortsatte utan avbrott trots den ekonomiska situationens utveckling, variationerna i vissa av de berörda företagens organisationsstruktur och ändringarna gällande personal som var inblandad i beteendet (skälen 76, 729, 742 och 745 i det angripna beslutet).

1) Den tredje grundens första del: Avsaknad av en samlad plan

318 Sökanden har hävdats att kommissionen inte har styrkt att det förelåg en samlad plan, eftersom kommissionen för det första inte har bevisat att varje konkurrensbegränsande kontakt hade samma enda syfte, trots att den omständigheten att CUP-mötena använde en annan "mekanism" än den som användes för de andra mötena visar att det förelåg en skillnad i syfte mellan de olika konkurrensbegränsande kontakterna. För det andra är beskrivningen av den samlade planen, såväl i meddelandet om invändningar som i det angripna beslutet, alldeles för vag och oprecis, trots att begreppet samlad plan kräver hänvisningar till produkter, ett geografiskt område och en specifik samverkansmekanism. För det tredje visar inte den bevisning som kommissionen har åberopat att ett enda konkurrensbegränsande syfte eftersträvades under hela överträdelseperioden.

319 Kommissionen har bestridit dessa argument.

320 De omständigheter som kommissionen angav i det angripna beslutet och särskilt de som det erinrats om i punkterna 314–317 ovan avseende de gemensamma kännetecknen för de konkurrensbegränsande kontakterna, vars slutliga syfte var att samordna beteendena i fråga om priser, är i förevarande fall, med beaktande av de krav som följer av den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 150 och 151, 310 och 311 ovan, tillräckliga för att visa att de hade samma syfte och ingick i en övergripande plan med ett enda syfte.

321 Sökandens argument föranleder inte någon annan bedömning.

322 För det första var det inte nödvändigt för kommissionen att kontrollera huruvida var och en av de olika konkurrensbegränsande kontakterna var avsedda att motverka en eller flera konsekvenser av den normala konkurrensen och att, genom samverkan, bidra till förverkligandet av samtliga av upphovsmännen önskade konkurrensbegränsande verkningar inom ramen för en samlad plan med ett enda syfte. Det är samtliga eftersträlvade konkurrensbegränsande verkningar tillsammans som utgör den samlade plan som avses i den rättspraxis som avses i punkt 313 ovan.

323 Sökanden har inte heller anfört någon konkret omständighet som antyder att vissa beteenden var av ett sådant slag att det inte föreföll som om de hade samma konkurrensbegränsande syfte och att de följaktligen inte ingick i samma samlade plan.

324 Sökanden har hävdats att CUP-mötena hade ett annat syfte, vilket framgick av att dessa möten använde en annan "mekanism" än de andra mötena. Detta påstående är inte korrekt. Det är visserligen riktigt att kommissionen konstaterade att deltagarna i CUP-mötena hade ingått prisavtal och upprättat ett system med protokoll över företagens ageranden i syfte att kontrollera deras strategi för prishöjningar (se skäl 72 i det angripna beslutet). Såsom framgår av punkt 315 ovan var emellertid denna "mekanism" för uppföljning eller kontroll av strategin för prishöjningar endast ett av sätten för att uppnå det slutliga syftet att samordna beteendena i fråga om priser. Dessutom konstaterade kommissionen även att denna "kontrollmekanism" ingick i en övergripande strategi enligt vilken företagen övervakade varandras beteenden generellt och därmed även utanför CUP-mötena (se skäl 716 i det angripna beslutet).

- 325 Även om deltagarna vid CUP-mötena sålunda sökte nå prisöverenskommelser och inrätta ett system för kontroll av prisstrategin, medan de vid andra möten utbytte information om priser eller om utbud och efterfrågan, kan således inte CUP-mötena anses eftersträva ett annat syfte än det som eftersträvades med de andra konkurrensbegränsande kontakterna.
- 326 Av det ovan anförda följer att tribunalen inte kan godta sökandens argument att kommissionen inte har visat att de konkurrensbegränsande kontakter som beskrivits i det angripna beslutet hade ett enda syfte, med avseende på det syfte som eftersträvades med CUP-mötena och som påstods vara annorlunda.
- 327 Sökanden har för det andra gjort gällande att beskrivningen av den samlade planen i det angripna beslutet är "alldeles för vag och oprecis" och "inte är något annat än en allmän hänvisning till en snedvridning av konkurrensen på marknaden".
- 328 Det är visserligen riktigt att det följer av den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 312 ovan, att begreppet ett enda syfte inte kan fastställas med en allmän hänvisning till snedvridningen av konkurrensen på den marknad som berörs av överträdelsen.
- 329 I förevarande fall är sökandens argument avseende en otillräcklig beskrivning av den samlade planen i meddelandet om invändningar emellertid verkningslösa. Den rättsakt som är föremål för förevarande talan är nämligen det angripna beslutet och inte meddelandet om invändningar, som för övrigt är av rent provisorisk karaktär. Trots att det av meddelandet om invändningar ska framgå vilka väsentliga omständigheter kommissionen stöder sig på i detta skede av förfarandet, kan denna angivelse vara kortfattad, och beslutet behöver inte nödvändigtvis vara en kopia av redogörelsen för invändningarna, eftersom meddelandet om invändningar utgör ett förberedande dokument vars bedömningar av faktiska och rättsliga förhållanden är av rent provisorisk karaktär (se dom av den 5 december 2013, SNIA/kommissionen, C-448/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:801, punkterna 41 och 42 och där angiven rättspraxis).
- 330 I motsats till vad sökanden har gjort gällande är beskrivningen av den samlade planen inte heller "vag" vad gäller produkterna, samverkansmekanismerna och de berörda marknaderna. Samtliga dessa omständigheter framgår nämligen tydligt av beskrivningen i det angripna beslutet, som sammanfattas i artikel 1 i beslutet. Där framgår att den aktuella överträdelsen pågick mellan den 26 juni 1998 och den 23 april 2012 inom hela EES, och bestod i avtal och/eller samordnade förfaranden som syftade till att samordna prispolitiken i fråga om leveranser av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal (se punkt 14 ovan).
- 331 Slutligen kan det konstateras att sökandens argument till stöd för en "vag" beskrivning av den samlade planen till stor del grundar sig på skälen 767, 769 och 770 i det angripna beslutet, vilka innehåller kommissionens svar på de argument som sökanden hade utvecklat i sitt svar på meddelandet om invändningar och på redogörelsen för de faktiska omständigheterna (se punkt 10 ovan). Såsom kommissionen har gjort gällande har sökanden bortsett från skälen 730–743 i det angripna beslutet, vilka innehåller motiveringen för kommissionens slutsats att det förelåg en samlad plan med ett gemensamt syfte.
- 332 Det framgår av skälen 730–743 i det angripna beslutet, bland andra skäl som det erinrats om i punkterna 314–316 ovan, att kommissionen definierade den samlade planen så, att den gick ut på att förhindra priskonkurrens och att samordna deltagarnas framtida beteende vid försäljningen av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal, och på detta sätt minska osäkerheten på marknaden. Kommissionen förklarade vidare hur man sökte uppnå detta

gemensamma syfte och varför de konkurrensbegränsande kontakter som beskrivs i det angripna beslutet utgjorde ett fortlöpande beteende i syfte att uppnå ett enda ekonomiskt mål, i den mening som avses i den rättspraxis som det erinrats om i punkt 310 ovan.

- 333 Sökanden har för det tredje gjort gällande att den bevisning som kommissionen har åberopat inte visar att ett enda konkurrensbegränsande syfte eftersträvades under hela överträdelseperioden.
- 334 Sökandens argument att kommissionen endast åberopade bevisning avseende ECC- och ATC-mötena utan att precisera det underliggande syftet med de övriga mötena motsägs direkt av själva innehållet i det angripna beslutet. Sökandens argument grundar sig nämligen huvudsakligen på skäl 733 i det angripna beslutet, som inte innehåller någon uttömmande förteckning över de omständigheter som visar deltagarnas syfte, utan i beslutet anges endast vissa omständigheter som hämtats från avsnitt 4.3.6 i det angripna beslutet som "exempel".
- 335 Nämda avsnitt 4.3.6 i det angripna beslutet innehåller en fullständig kronologisk redogörelse för de konkurrensbegränsande kontakterna, med detaljer om varje multilateralt möte och varje bilateral eller trilateral kontakt och i fotnoterna anges den bevisning som kommissionen beaktade. I skälen 77–105 i det angripna beslutet finns dessutom en kort översikt över de konkurrensbegränsande kontakterna vad gäller datum, platser, deltagare och de ämnen som behandlades under olika mötesgrupper och kontakter. Den bevisning som kommissionen stödde sig på finns även i fotnoterna till dessa skäl.
- 336 Mot bakgrund av det ovan anförda kan tribunalen inte heller godta sökandens argument som syftar till att bestrida riktigheten i deltagarnas uttalanden vid vissa ATC-möten, vilka kommissionen åberopade i skäl 733 i det angripna beslutet, eftersom uttalandena inte anges i protokollen och inte återspeglar ett större syfte. Sökandens resonemang grundar sig nämligen på det felaktiga antagandet att kommissionen fastställde kartellens gemensamma syfte enbart på grundval av dessa uttalanden, trots att de angetts som exempel och att kommissionens slutsats om det gemensamma syftet grundades på flera andra omständigheter. Även om det antogs att sökandens argument avseende riktigheten i deltagarnas uttalanden vid vissa ATC-möten är välgrundade, kan de inte påverka kommissionens slutsats att samtliga konkurrensbegränsande kontakter hade ett gemensamt syfte.
- 337 Såsom framgår av den rättspraxis som nämnts i punkterna 148 och 149 ovan måste nämligen inte varje del av det bevismaterial som kommissionen företett nödvändigtvis motsvara dessa kriterier med avseende på varje del av överträdelsen. Det är tillräckligt att en samlad bedömning av alla indicier som institutionen åberopat motsvarar detta krav. De indicier som kommissionen har hänvisat till i det angripna beslutet för att styrka att ett företag åsidosatt artikel 101.1 FEUF ska således inte beaktas vart och ett för sig, utan som en helhet.

[utelämnas]

- 345 Avsaknaden av en uttrycklig hänvisning till EES vid vissa möten innebär i vart fall inte att samtliga konkurrensbegränsande kontakter, som kommissionen har angett i det angripna beslutet, inte styrker att det fanns någon anknytning till EES. I förevarande fall ska det, såsom framgår av punkt 271 ovan, för det första, konstateras att det föreligger en rad samstämmiga indicier som är tillräckliga för att dra slutsatsen att det finns ett samband mellan de omtvistade kontakterna, betraktade i sin helhet, och EES. För det andra gjorde kommissionen en riktig bedömning när den fann att kartelldeltagarna, inklusive sökanden, ägnade sig åt direktförsäljning av

elektrolytkondensatorer inom EES. För att styrka en anknytning till EES var kommissionen i detta sammanhang inte skyldig att visa att sökanden hade försäljning inom EES till samtliga kunder som berördes av de konkurrensbegränsande kontakterna.

346 Mot bakgrund av vad som anförts ovan följer att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den fann att det fanns en samlad plan.

347 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje grundens första del.

[utelämnas]

2) 3) Den tredje grundens tredje del: Kondensatorindustrins heterogena karaktär

388 Sökanden har gjort gällande att kondensatorindustrins heterogena karaktär omöjliggjorde en samverkan om samtliga elektrolytkondensatorer. Sökanden har i huvudsak hävdade att kommissionen inte har styrkt att det föreligger en enda, fortlöpande överträdelse som omfattar samtliga elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal i allmänhet. Kondensatorer är nämligen mycket diversifierade produkter som åtskiljer sig genom en mängd olika kännetecken och för vilka det, med hänsyn till deras dominerande inköpsmodell, inte finns något enhetligt marknadspris. Följaktligen kunde den aktuella överträdelsen inte omfatta all försäljning av elektrolytkondensatorer till EES. De två olika kategorierna av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal omfattar nämligen många olika produkttyper, särskilt i fråga om pris och det berörda geografiska området. Utbytet av allmän information under de konkurrensbegränsande kontakterna räcker inte för att minska osäkerheten på marknaden och för att underlätta en samordning av priserna mellan konkurrenterna, i synnerhet som inte alla typer av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal var föremål för sådana utbyten.

389 Kommissionen har bestridit dessa argument.

390 Det ska inledningsvis anges att sökanden har gjort en felaktig tolkning av det angripna beslutet genom att hävda att kommissionen ansåg att det förelåg en enda, fortlöpande överträdelse som, betraktad i sin helhet, omfattade alla typer av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal.

391 Det som framgår av det angripna beslutet, och särskilt av skäl 736, är nämligen att kommissionen, efter att ha granskat samtliga möten och bevisning avseende dessa möten, konstaterade att samtliga konkurrensbegränsande kontakter rörde elektrolytkondensatorer av aluminium eller av tantal i allmänhet eller till och med båda två.

392 Tribunalen erinrar om att kommissionen inte är skyldig att definiera den relevanta marknaden på grundval av ekonomiska kriterier. Det är kartellmedlemmarna själva som bestämmer vilka produkter som är föremål för diskussioner och samordnade förfaranden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juni 2005, Tokai Carbon m.fl./kommissionen, T-71/03, T-74/03, T-87/03 och T-91/03, ej publicerad, EU:T:2005:220, punkt 90).

393 De produkter som berörs av en konkurrensbegränsande samverkan fastställs dessutom med hänvisning till skriftliga bevis på ett faktiskt konkurrensbegränsande beteende i förhållande till specifika produkter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 december 2003, Adriatica di Navigazione/kommissionen, T-61/99, EU:T:2003:335, punkt 27).

- 394 Det ska även understrykas att kommissionen inte kan stödja sig på en presumtion som inte stöds av någon bevisning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 november 2019, ABB/kommissionen, C-593/18 P, EU:C:2019:1027, punkt 44 och 45).
- 395 I förevarande fall angav kommissionen emellertid för det första, i det angripna beslutet, att det framgick av samtliga konkurrensbegränsande kontakter, särskilt av mötena den 29 augusti 2002, den 22 december 2006, den 25 juni 2008 och den 20 december 2010, vilka angavs som exempel, att den utbytta informationen inte var begränsad till vissa undertyper av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal, utan avsåg elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal i allmänhet (se skäl 796 i det angripna beslutet).
- 396 För det andra avsåg den utbytta informationen även specifika överväganden, vilka likväl var relevanta för att fastställa produkternas försäljningspris, såsom ökningen av kostnaderna för råvarorna och fluktuationerna i växelkursen, och de var inte begränsade till vissa undertyper av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal (se, bland annat, skäl 796 och fotnoterna 1417 och 1418 i det angripna beslutet).
- 397 För det tredje hade kartelldeltagarna i sina företagsredogörelser inte infört någon begränsning vad gäller definitionen av de produkter som omfattades av kartellen (se skäl 797 i det angripna beslutet).
- 398 För det fjärde var majoriteten av företrädarna för kartelldeltagarna ansvariga för tillverkningen och/eller försäljningen av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal i allmänhet och inte för en specifik kategori av kondensatorer (se skäl 798 i det angripna beslutet).
- 399 Under dessa omständigheter, och mot bakgrund av den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 151 och 392–394 ovan, kan kommissionen inte kritiseras för att ha ansett att den information som utbyttes under de konkurrensbegränsande kontakterna, betraktad i sin helhet, omfattade samtliga elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal och att den enda, fortlöpande överträdelsen därmed omfattade samtliga dessa produkter.
- 400 Härav följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den tredje grundens tredje del och talan kan därmed inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden i sin helhet.

[utelämnas]

c) Den sjätte grunden: Fel vid beräkningen av bötesbeloppet samt åsidosättande av 2006 års riktlinjer och principerna om likabehandling och proportionalitet

[utelämnas]

1) Den sjätte grundens första del: Fel vid beräkningen av försäljningsvärdet

[utelämnas]

i) ii) Den andra anmärkningen i den sjätte grundens första del: Det var fel att i försäljningsvärdet inkludera den försäljning som utförts av sökandens dotterbolag

460 Sökanden har i huvudsak bestridit att kommissionen beräknade försäljningsvärdet genom att inkludera Nippon Chemi-Con-koncernens försäljning, och i synnerhet Europe Chemi-Cons försäljning, som hade fakturerats alla kunder i EES. För det första beaktade inte kommissionen att sökanden inte själv hade haft någon försäljning inom EES och att de beteenden som beskrevs i det angripna beslutet endast i en liten omfattning avsåg Nippon Chemi-Con-koncernens kunder. Bland de 60 kunder som angavs i det angripna beslutet var endast två globala kunder till United Chemi-Con och endast fyra var globala kunder till Europe Chemi-Con. För det andra beaktade inte kommissionen att Europe Chemi-Con och United Chemi-Con hade en egen prissättningsbefogenhet gentemot lokala kunder och gentemot globala kunder med ett säte i Europa, och förevarande befogenhet var tillräcklig för att kullkasta presumptionen att dessa dotterbolag, som sökanden ägde till 100 procent, var en del av samma företag. För det tredje styrkte inte kommissionen att Nippon Chemi-Con-koncernens försäljning till lokala och globala kunder hade ett direkt eller indirekt samband med överträdelsen eller att försäljningen hade specifika effekter inom EES.

461 Kommissionen har bestridit dessa argument.

462 Det framgår av fast rättspraxis att unionens konkurrensrätt, särskilt artikel 101 FEUF, avser verksamheten i företag och begreppet företag omfattar varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens juridiska form och oavsett hur den finansieras (se dom av den 10 september 2009, Akzo Nobel m.fl./kommissionen, C-97/08 P, EU:C:2009:536, punkt 54 och där angiven rättspraxis, och dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 140 och där angiven rättspraxis).

463 Härvidlag har domstolen preciserat dels att begreppet företag i detta sammanhang ska förstås som en ekonomisk enhet, även om enheten i juridisk mening består av flera fysiska eller juridiska personer, dels att en sådan ekonomisk enhet som har överträtt konkurrensreglerna ska ansvara för sin överträdelse i kraft av principen om personligt ansvar (se dom av den 26 oktober 2017, Global Steel Wire m.fl./kommissionen, C-457/16 P och C-459/16 P-C-461/16 P, ej publicerad, EU:C:2017:819, punkt 82 och där angiven rättspraxis).

464 När det gäller begreppet företag i det sammanhang som rör beräkningen av böterna, är det, vid fastställandet av böterna, tillåtet att ta hänsyn till såväl företagets totala omsättning, vilken ger en antydning, om än ungefärlig och ofullständig, om företagets storlek och ekonomiska styrka, som den del av denna omsättning som härrör från de produkter som är föremål för överträdelsen, och som därmed kan ge en antydning om denna överträdelses omfattning (se dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 145 och där angiven rättspraxis). Den del av den totala omsättningen som härrör från försäljning av produkter som omfattas av överträdelsen utgör nämligen den uppgift som bäst återspeglar den ekonomiska betydelsen av överträdelsen (se dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 149 och där angiven rättspraxis).

465 I det särskilda fall där ett moderbolag helt eller nästan helt äger ett dotterbolag som har begått en överträdelse av unionens konkurrensregler, föreligger dessutom en motbevisbar presumtion om att moderbolaget faktiskt utövar ett avgörande inflytande över dotterbolaget (se dom av den 27 april 2017, Akzo Nobel m.fl./kommissionen, C-516/15 P, EU:C:2017:314, punkt 54 och där angiven rättspraxis; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 10 september 2009, Akzo

Nobel m.fl./kommissionen, C-97/08 P, EU:C:2009:536, punkt 63). Så länge en sådan presumtion inte bryts innebär den att det ska anses visat att moderbolaget utövat ett avgörande inflytande över sitt dotterbolag. Kommissionen kan då hålla moderbolaget ansvarigt för dotterbolagets agerande, utan att den behöver framlägga någon som helst ytterligare bevisning (se dom av den 27 april 2017, Akzo Nobel m.fl./kommissionen, C-516/15 P, EU:C:2017:314, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

- 466 Presumtionen att dotterbolagen inte är självständiga har visserligen utvecklats i rättspraxis för att en juridisk enhet (moderbolaget) ska kunna hållas ansvarigt för en annan juridisk enhets (dotterbolagets) beteende. Presumtion om att dotterbolagen inte är självständiga gäller emellertid även när det, såsom i förevarande fall, är fråga om att fastställa det relevanta försäljningsvärdet för att beräkna grundbeloppet för de böter som ska åläggas ett moderbolag som direkt har deltagit i överträdelsen och som under överträdelseperioden har sålt de produkter som berörs av överträdelsen inom EES via sina dotterbolag.
- 467 I förevarande fall framgår det att sökanden under hela den tid som överträdelsen pågick ägde 100 procent av andelarna i Europe Chemi-Con och 100 procent av andelarna i United Chemi-Con (se punkt 1 ovan). Härav följer att sökanden och dess dotterbolag utgör en och samma ekonomiska enhet och således utgör ett och samma företag i den mening som avses i artikel 101 FEUF, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 463 ovan. Härav följer även att det föreligger en motbevisbar presumtion om att de berörda dotterbolagen inte är självständiga.
- 468 Sökanden har inte anfört någon konkret omständighet som kan motbevisa denna presumtion om avsaknad av självständighet och till stöd för påståendet att dess dotterbolag har en självständig prissättningsbefogenhet. Det framgår däremot av bedömningen av den andra grunden att vissa av Europe Chemi-Cons och United Chemi-Cons kunder, som hade säte eller tillverkningsfabriker i Europa, blev föremål för diskussion under vissa konkurrensbegränsande kontakter (se punkterna 249, 280 och 296 ovan), vilket sökanden för övrigt själv medgav i ansökan.
- 469 Det ska således konstateras att presumtionen att sökandens dotterbolag inte är självständiga inte har motbevisats i förevarande fall.
- 470 Det försäljningsvärde som är relevant för beräkningen av grundbeloppet för böterna ska dessutom motsvara försäljningsvärdet från de varor eller tjänster som har ett direkt eller indirekt samband med överträdelsen och som "företaget" sålt inom EES (se punkt 434 ovan). Det innebär att försäljningsvärdet i förevarande fall ska omfatta den försäljning av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal inom EES som har gjorts av den ekonomiska enhet som sökanden utgör och dess helägda dotterbolag.
- 471 Kommissionen kan därmed inte kritiseras för att, vid fastställandet av värdet av företagets försäljning med ett direkt eller indirekt samband med överträdelsen, i enlighet med punkt 13 i 2006 års riktlinjer, ha beaktat värdet av den försäljning av elektrolytkondensatorer som sökandens dotterbolag fakturerade kunder med säte i Europa (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 150).

[utelämnas]

474 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser andra anmärkningen i den sjätte grundens första del.

[utelämnas]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Nippon Chemi-Con Corporation ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

Costeira

Gratsias

Kancheva

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 september 2021.

Underskrifter